

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Mgr. J. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 1000,- Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- III. **Žalobci bude vrácena část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1000,- Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 15. 6. 2015 se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o jeho žádosti ze dne 14.8.2012 ohledně zápisu do seznamu rozhodců, kteří mohou být určeni rozhodčí doložkou pro rozhodování sporů ze spotřebitelských smluv.

Žalobce nejprve stručně zrekapituloval skutkový stav tak, že správní orgán I. stupně již jeho žádost dne 5.10.2012 rozhodnutím pod č.j. 191/2012-OSD-ROŽ/7 zamítl. Poté žalovaný k jeho rozkladu rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 22.11.2012 pod č.j. 872/2012-LO-SP/2 potvrdil. Následně Městský soud v Praze rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 15.5.2014 č.j. 8 A 16/2013-37, v právní moci dne 12.6.2014 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovanému byl spis vrácen dne 24.6.2014, dosud však ve věci nebylo rozhodnuto.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že koná úkony pro vydání rozhodnutí. Konkrétně uvedl, že od vrácení spisu soudem, bylo nutno rozeslat členům rozkladové komise ministra spravedlnosti příslušné podklady pro nové rozhodnutí o rozkladu, dne 18.7.2014 jednala ve věci žalobce rozkladová komise žalovaného, dne 7.8.2014 žalovaný vyhotovil žádost o součinnost ve věci, ve dnech 18.8.2014, 19.8.2014, 14.1.2015 byly zaslány přípisy na právnické fakulty v ČR, dne 14.1.2015 byl žalobce vyrozuměn o stavu předmětného řízení, dne 19.2.2015 opět jednala rozkladová komise žalovaného o žalobcově žádosti a dne 18.3.2015 byl omylem spis založen na spisovnu.

Žalovaný přislíbil, že věc bude bezodkladně rozhodnuta.

Podáním ze dne 29. 9. 2015 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět pro pozdější chování žalovaného, neboť dne 16.9.2015 mu bylo doručeno rozhodnutí žalovaného v dané věci. Současně požádal soud o vrácení uhrazeného soudního poplatku a s poukazem na příslušnou judikaturu Ústavního soudu o náhradu nákladů řízení, spočívajících v paušální částce hotových výdajů stanovené prováděcím právním předpisem.

Žalovaný ve vyjádření ke zpětvzetí žaloby připustil, že v období od března do července 2015 došlo na jeho straně k průtahům, které žalobce nezavinil. Navrhl, aby soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s.ř.s.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Soud tedy s ohledem na zpětvzetí žaloby řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Jelikož se žalobce domáhá náhrady nákladů řízení, zabýval se soud otázkou, zda jsou splněny podmínky pro její přiznání. Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud žalobce podanou žalobou opodstatněně brojil proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončil vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vzal zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

V této věci soud ze správního spisu a nesporných tvrzení účastníků zjistil, že žalobce podal dne 14. 8. 2012 žádost o zápis do seznamu rozhodců, kteří mohou být určeni rozhodčí doložkou pro rozhodování sporů ze spotřebitelských smluv. Správní orgán I. stupně dne 5.10.2012 žalobcovu žádost zamítl (č.j. 191/2012-OSD-ROZ/7). K rozkladu žalobce žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 22.11.2012 pod č.j. 872/2012-LO-SP/2. Městský soud v Praze však rozhodnutí žalovaného zrušil rozsudkem ze dne 15.5.2014 č.j. 8 A 16/2013-37, v právní moci dne 12.6.2014 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovanému byl spis vrácen dne 11.6.2014. Dne 18.7.2014 jednala o žádosti žalobce rozkladová komise, dne 7.8.2014 byla žalovaným vyhotovena žádost o součinnost, ve dnech 18.8.2014, 19.8.2014 byly žalovaným rozesílány příписы na právnické fakulty v ČR, dne 14.1.2015 byl žalobce vyrozuměn o stavu řízení, dne 19.2.2015 znovu jednala o žalobcově žádosti rozkladová komise žalovaného. Dne 7.5.2015 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti v dané věci, na kterou nebylo žalovaným reagováno.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti byla ke zdejšímu soudu podána dne 15. 6. 2015. Žalovaný o žádosti žalobce rozhodl až dne 11. 9. 2015.

Vzhledem k tomu, že se na proces zápisu do seznamu rozhodců podle § 35b zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení ve znění rozhodném, vztahují předpisy o správním řízení, vydává se rozhodnutí v souladu s ustanovením § 71 odst. 1 a 3 správního řádu bezodkladně, popř. ve lhůtě do 30 dnů od podání žádosti, která má veškeré náležitosti; ve složitějších případech může být lhůta prodloužena o dalších 30 dní.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že žalovaný ve věci žalobce rozhodl po uplynutí zákonné lhůty k vydání rozhodnutí, přičemž žalobce bezúspěšně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti. Žalovaný tedy byl nečinný a ke zpětvzetí žaloby došlo pro jeho pozdější chování. Soud proto konstatuje, že žaloba by byla úspěšná, a proto žalobci přísluší právo na náhradu nákladů řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žalobci přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1 000,- Kč soud žalobci vrátil výrokem III. tohoto usnesení).

Žalobce požadoval s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, přiznání paušální náhrady hotových výdajů. Soud však ve věci vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79, dle kterého: „*soud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému navrhovateli (potažmo žalobci) náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), nýbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení navrhovatel (potažmo žalobce) soudu prokáže (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151 odst. 3 o. s. ř. (v novelizovaném znění účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Stejně tak nejsou na toto řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13 (č. 275/2014 Sb.).*“

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého „*Soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. (...)*“. Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud mu proto vrátil částku 1 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. října 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková